

בבית המשפט העליון בירושלים

רע"א 7156/09 - א'

כבוד הרשם יגאל מרזל

בפני :

א. דורי חברה לעבודות הנדסיות בע"מ

המבקשת :

נ ג ד

1. סלע עוזי
2. ברוש שלמה

המשיבים :

בקשה למחיקה על הסף

החלטה

1. בהליך שבכותרת שהוגש לבית משפט זה ביום 7.8.09, הגישה המשיבה (ביום 21.9.09) בקשה למחיקת ההליך על הסף בשל איחור בהגשתו. בבקשה נטען, כי המבקשים ידעו על פסק הדין נשוא ההליך – מיום 21.5.09 – לכל המאוחר ביום 14.6.09 ומכאן שבקשת רשות ערעור צריכה היתה להיות מוגשת עד ליום 13.7.09 וכזאת לא נעשה.

2. לאחר עיון בחומר שלפני ובטענות בעלי הדין, מסקנתי היא כי דין הבקשה למחיקה על הסף, להידחות. אין חולק לפני כי פסק הדין הומצא למבקשת כדין רק ביום 22.6.09. הטענה לחישוב מועדים מוקדם יותר – ולאחר – מקורה בידיעה של המבקשת אודות פסק הדין, להבדיל מהמצאה. אכן, כבר נקבע כי כעיקרון המועד הרלוונטי הינו מועד ההמצאה ולא מועד הידיעה (וראו רע"א 11286/05 זמיר נ' בנק לאומי למשכנתאות בע"מ (לא פורסם, 8.7.06)). כלום נתקיימו בנסיבות המקרה התנאים לתחולת החריג לכלל, המאפשר מניין המועדים מעת הידיעה? תשובתי לשאלה זו היא בשלילה. הידיעה שהיתה בידי המבקשת היתה מאתר האינטרנט, ואין היא שקולה

במצב הדין דהיום להמצאה כדין. מעבר לכך, המבקשת אמנם התייחסה לפסק הדין במסגרת תגובה שהגישה לבקשה למתן פסיקתא, אולם בנסיבות אלו של תגובה לא מצאתי מקום לראות בהתנהלות המבקשת משום השתק או חוסר תום לב בזמן שטוענת היא לפני למניין המועדים מעת ההמצאה ביום 22.6.09 ולא מיום הידיעה. אוסיף, כי הפרשי הימים בין שני המועדים הם קצרים למדי וגם בנתון זה יש כדי לבסס המסקנה לפיה לא זה המקרה בו יש לזקוף את הידיעה לחובת המבקשת ולקבוע כי איחרה (והשוו לנסיבות שהתעוררו ברע"א 11286/05 הנזכר).

3. התוצאה היא, כי דין הבקשה למחיקת על הסף, להידחות. לא מצאתי מקום לעשיית צו להוצאות בנסיבות המקרה.

ניתנה היום, כ"ח חשון תש"ע (15.11.2009).

יגאל מרזל, שופט

ר ש ם